

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

10 ינואר 2019

בפני כב' השופט ארנון דראל

על פקיד רישוי כלי ירייה מחוז ירושלים ואח'

העותר

ע"י עו"ד ניר פוגל

נגד

1. הממונה על פקיד רישוי כלי ירייה מחוז ירושלים
2. פקיד רישוי כלי ירייה מחוז ירושלים
3. משטרת ישראל

המשיבים

ע"י עו"ד אמיר שקר, פרקליטות מחוז ירושלים - אזרחי

פסק דין

מבוא

1. עניינה של העתירה בהחלטת המשיבה 1 (להלן: **הממונה**) לדחות את הערר שהגיש העותר על החלטת המשיב 2 (להלן: **פקיד הרישוי**) לבטל את רישיונו לשאת נשק (רישיון ארגוני ורישיון פרטי). המדובר בעתירה שנייה שמוגשת בעניין זה.
2. העותר, סטודנט לחינוך ולפסיכולוגיה עבד כמאבטח. כעולה מתוך חומר החקירה הוגשה נגד העותר תלונה בדבר איומים, תקיפה והיזק לרכוש (פלי"א 264720/17, תחנת שפט). התלונה הוגשה על ידי שכנתם של העותר ואמו על אודות אירוע שהתקיים ביום 18.6.17. תלונה נוספת נגד העותר הוגשה ביום 23.7.17 וגם בה דובר במערכת היחסים מול השכנה. העותר נחקר באותו יום בגין שתי התלונות והנשק שלו, המשתייך לרישיון הארגוני, נותר בידי המשטרה.
3. ביום 2.10.17 קיבל פקיד הרישוי החלטה על ביטול רישיונות נשיאת הנשק הפרטי של העותר, והעותר הפקיד את הנשק במשטרה. ביום 24.10.17 בוטל גם רישיונו הארגוני של העותר לנשיאת נשק. העותר ערר על החלטת פקיד הרישוי בפני הממונה וזו דחתה את הערר (להלן: **ההחלטה המקורית**). משכך הוגשה לבית משפט זה עתירה מנהלית (עת"מ - 42943-01-18) (להלן: **העתירה הראשונה**). במסגרת הדין בעתירה זו ביקשו המשיבים לשקול את עמדתם על רקע קיומו של מידע נוסף והצורך לאפשר לעותר להשלים את טיעונו. בהמשך התקבלה ביום 29.3.18 החלטה חדשה (להלן: **ההחלטה השנייה**), הדוחה את הערר על החלטת פקיד הרישוי.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

10 ינואר 2019

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ:

נ' הממונה על פקיד רישוי כלי ירייה מחוז ירושלים ואח'

נתן'

4. ביום 11.4.18 אפשרתי לעותר להגיש עתירה מתוקנת בעקבות ההחלטה השנייה. העתירה המתוקנת הוגשה ביום 16.4.18 וכללה במרוכז את כל הטענות הרלוונטיות. בדיון שהתקיים לאחר תיקון העתירה והגשת כתב התשובה נבחן החומר ששימש בסיס להחלטות הממונה, והדברים פורטו בפרוטוקול הדיון. בסיום הדיון הועלתה ההצעה הבאה:

"ביהמ"ש: מציע למשיבים להחזיר את הדיון לממונה וזאת בשל הנימוקים הבאים:

1. לא עולה מתוך ההחלטה שניתן משקל לשיהוי (שעומד על כשלושה חודשים בין האירועים לבין נטילת הנשק השני).
2. לא עולה מתוך ההחלטה שניתן משקל לכך שמדובר בביטול רישיון קיים ולא בקשה לקבלת רישיון חדש.
3. לא עולה מתוך ההחלטה האם הממונה נתנה את דעתה במסגרת ההחלטה גם לאמור בס' 5' ד' לחו"ד המשטרה וככל שכן, מדוע הדבר לא נזכר במסגרת ההחלטה.
4. בהתחשב בכל אלה, יש מקום לבחון האם כאשר ההחלטה נשענת על שני מקרים נוספים שבהם העותר הוא המתלונן, הרי שהמשקל שניתן לכך הוא משקל ראוי." (עמ' 4, ש' 32-28 – עמ' 5 ש' 4-1)

5. המשיבים קיבלו את ההצעה ובהתאם לכך ניתן פסק דין המאמץ את ההסכמה והעתירה נמחקה.

החלטת הממונה מושא העתירה

6. אחר הדברים האלה התקבלה ביום 15.8.18 החלטת הממונה (להלן: **ההחלטה השלישית**), בגדרה שבה ודחתה את הערר שהגיש העותר על ההחלטה לבטל את רישיון הנשק הפרטי ואת רישיון הנשק הארגוני שלו. בפתח ההחלטה השלישית הממונה מציינת כי הערר הועבר שוב להתייחסותה של משטרת ישראל וכי לגישתה של המשטרה יש להמשיך ולהתנגד לבקשת רישיון הנשק.

7. הממונה ביססה את החלטותיה השונות על מסכת עובדתית משתנה. בהחלטה המקורית מיום 17.12.17 מוסבר שהיא מתבססת על תיק מב"ד פל"א 2017/264720 (תחנת שפט) שהועבר עם המלצת המשטרה להעמיד את העותר לדין ועמדתה כי העותר מקים סיכון

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

10 ינואר 2019

פני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 3

נתן /..... נ' הממונה על פקיד רישוי כלי ירייה מחוז ירושלים ואח'

לשלום הציבור אם יחזיק נשק; בהחלטה השנייה נכתב כי המשטרה התנגדה גם בהתבסס על שני תיקים נוספים: תיק פל"א 2018-36009 ותיק פל"א 2017-555801; ואילו בהחלטה השלישית, מושא העתירה, המלצת המשטרה התבססה גם על מידע חסוי המייחס לעותר עבירות נגד הסדר הציבורי ממניע לאומני.

8. מכל מקום, מתוך ההחלטה נלמד כי תיקי החקירה המשטרתיים מתייחסים לאירועים הבאים:

א. **תיק מב"ד פל"א 2017/264720 – מיום 18.6.17**, בגדרו נחשד העותר בעבירות של איומים ותקיפה סתם, והיזק לרכוש במזיד. בהקשר לתיק זה נכתב כי מדובר באירוע מיום 18.6.17 במסגרת סכסוך שכנים בגין עבירת בנייה. בנוסף נזכר כי במסגרת תיק זה נחקר אירוע אלים אחר מיום 23.7.17, שבמסגרתו נתפס נשקו של העותר כאשר מסר עדות במשטרה כחלק מפעולות החקירה בתיק.

ב. **תיק פל"א 2018/36009 – מיום 23.1.18**, בו העותר הוא המתלונן ונלמד מתוך התיק כי סכסוך השכנים שעמד ביסוד האירועים מיום 18.6.17 ו-23.7.17 עלה מדרגה שכן העותר מסר כי בן משפחה של הצד שכנגד איים עליו ותקף אותו בסכין בסמוך לבניין.

ג. **תיק פל"א 2017/555801 – מיום 17.12.17**. מדובר בתיק שעניינו תקיפה סתם, שנסגר ביום 20.12.17. מחומר החקירה עולה כי העותר ואחיו נקלעו לתגרה שכללה דחיפות הדדיות עם בני מיעוטים בטיילת ארמון הנציב. האירוע הסתיים בעזרת התערבות של כוח סיור משטרתי שהפריד בין הצדדים והתיק נסגר לאחר חוסר שיתוף פעולה של כלל המעורבים.

9. בהמשך לכך ובהשלמה להחלטה השנייה התייחסה הממונה בקצרה לאותם נושאים שהועלו במסגרת הדיון בבית המשפט. הממונה כתבה כי אכן הרישיונות נשללו בחלוף שלושה חודשים ממועד האירועים הראשונים, אך הדבר נובע מכך שהמלצות המשטרה נמסרו בעיתוי זה ופקיד הרישוי החליט לאמץ את ההמלצות. זאת בעוד הנשק הארגוני של העותר נתפס מיד לאחר האירוע ביום 23.7.17, משהוברר כי מדובר בסכסוך מתמשך ומחמיר. הממונה הבהירה כי אף שחלף פרק זמן של כשלושה חודשים, היא אינה רואה שיש בכך כדי לאיין או לשלול את

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

10 ינואר 2019

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"נ

נ' הממונה על פקיד רישוי כלי ירייה מחוז ירושלים ואח'

נתן /

מסוכנותו של העותר כעולה מעמדת המשטרה שהיא הגורם המקצועי להערכת מסוכנות בעניינו.

10. לדידה של הממונה, מסוכנות זו, כפי שהוצגה בעמדת המשטרה, מצדיקה ביטול רישיון קיים, וזאת על רקע חומר החקירה שהיה לפניו וכן על רקע החומר החסוי המייחס לעותר עבירות נגד הסדר הציבורי ממניע לאומני. לגישתה די בכל הרישומים שהובאו בעניין התלונות והחומר החסוי אך מהווה חיזוק המאשש את עמדת המשטרה.

11. בהתייחסה לתיקים שבהם העותר הוא המתלונן הסבירה הממונה כי די בתיק שבו העותר חשוד כדי לבסס את המסוכנות הנשקפת ממנו. פתיחת התיק הנוסף הנוגע לסכסוך השכנים מלמד על עליית מדרגה בסכסוך זה, דבר שיש בו כדי להמחיש את המסוכנות הנובעת מהחזקת נשק על ידי העותר בצל סכסוך השכנים.

12. לסיכום החלטתה כתבה הממונה כי לאחר שעיינה ובחנה את החומר שהוצג לפניו, שקלה את האינטרסים של העותר מצד אחד, לרבות מקום מגוריו והפגיעה בפרנסתו וכן את האינטרסים של שלום הציבור ובטחונו מהצד השני, ולאחר ששוכנעה שיש בעמדת משטרת ישראל כדי ללמד על חשש לשלום הציבור ולביטחונו החליטה לאמץ את עמדת משטרת ישראל ולהכריע את הכף לטובת שלום הציבור ובטחונו, ועל כן דחתה את הערר.

עיקר טענות הצדדים

13. העותר טוען כי המשיבים לא הפעילו שיקול דעת סביר וכי ביטול הרישיונות נעשה בחוסר סבירות ומידתיות, תוך הפרת חובות מנהליות. הוא מפנה לכך שלא ניתן משקל לכך שהעותר היה בעל רישיון קיים שבוטל ולא כמי שלא אושרה בקשתו למתן רישיון או שרישיונו לא חודש. לפיכך נדרשות ראיות כבדות משקל בכדי להצביע על סיכון ניכר, וכי רק בשל ראיות כאלה ניתן לשלול את רישיונות הנשק שלו.

14. בנוסף מצביע העותר על כך שאין להלום מצב שבו התלונות שהגיש העותר משמשות לחובתו, רק בשל עצם מעורבותו כקורבן. התוצאה של קביעת הממונה בהקשר זה תהיה כי אדם נורמטיבי יירתע מלפנות למשטרה ואין להלום קביעה כזו. אשר לאירועים שבהם העותר הוא חשוד מפנה העותר לחזקת החפות העומדת לו וכי אין לאפשר מצב שבו ייראה כאשם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

10 ינואר 2019

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ

נתן ז"י נ' הממונה על פקיד רישוי כלי ירייה מחוז ירושלים ואח'

וההחלטה תתבסס על הליך חקירה שטרם הסתיים מבלי שניתנה לו אפשרות להוכיח את חפותו.

15. לצד אלה טוען העותר לשיהוי בהחלטה על ביטול הרישיונות, דבר המצביע על כך שהמשיבים לא חשבו שהמסוכנות הנשקפת ממנו היא בעוצמה כה גבוהה. עוד הוא טוען כי מדובר בהחלטה לאקונית, לא מנומקת, שחוזרת על עצמה. בא כוח העותר אף סבור כי התייחסות הממונה לשאלות שהופנו לה על ידי בית המשפט היא מזלזלת.

16. בדיון שנערך לפניי ביום 30.12.18 חזר בא כוח העותר על הטענות שפורטו בכתב העתירה והוסיף כי הממונה לא הפעילה שיקול דעת עצמאי אלא אישרה את המלצות המשטרה, שאותן היא רואה כמחייבות. הוא הדגים את הטענה בסתירה שיש בין ההחלטה השנייה (מיום 17.12.17), שבה נאמר כי התיק הועבר ליחידת התביעות לשם עריכתו של הסדר מותנה לבין ההחלטה השלישית (מיום 15.8.18) שבה נכתב כי תיק החקירה עודו פתוח. נוסף על כך טען בא כוח העותר שהסתמכות הממונה על חומרים מודיעיניים, אליהם היא לא נחשפה ודבר קיומם לא הובא לידיעת העותר, מלמדת גם היא על הישענות עיוורת של הממונה על המלצות המשטרה, ועל שרירותיות בהפעלת שיקול הדעת. כך גם הלין על שימוש בהליכים החוזרים כמקצה שיפורים, והפנה לשינוי שחל בהצדקת פסילת הרישיון בהחלטה שהתקבלה לאחר השבתה לממונה מההסבר שעמד בבסיס ההחלטה המקורית והשנייה על שלילת הרישיון.

17. המשיבים מפנים למסגרת הנורמטיבית וסבורים כי ההחלטה אינה חורגת ממתחם הסבירות ואין להתערב בה. חומר החקירה שהונח לפני הממונה והמלצת משטרת ישראל מבססים את עמדתה כי נשקפת מסוכנות מהעותר ועל כן ביטול רישיונות הנשק שלו מוצדק.

18. בא כוח המשיבים חזר על ההלכה המוכרת שלפיה בית המשפט לא יחליף את שיקול דעת הממונה בשיקול דעתו, אלא במקרים בהם ההחלטה ניתנה בחריגה מסמכות, היא מקימה פגיעה בכללי הצדק הטבעי וכאשר היא נגועה בשיקולים זרים או בחוסר סבירות קיצונית. לשיטתו, ההסתמכות על המלצת המשטרה, הגורם האמון על הערכת הסיכון לשלום הציבור, היא החלטה סבירה ואין מקום להתערבות בית המשפט בהחלטת הממונה. בעניין הטענות של העותר הנוגעות לשיהוי בביטול הרישיון נאמר כי אף אם הייתה התמהמהות בביטולו, הרי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

10 ינואר 2019

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ

נתן ז'

': הממונה על פקיד רישוי כלי ירייה מחוז ירושלים ואח'

שבשל מסוכנותו אי-ביטולו מהווה הנצחה של הטעות ולא ראייה להיעדרה. כן נטען שהחלטת הממונה מנומקת דיה ומתאימה לאופי ההחלטה שאינה מחייבת פירוט רב יותר. בא כוח המשיבים הוסיף כי גם לו ההנמקה הייתה חסרה, לא היה בכך כשלעצמו כדי לפסול את ההחלטה.

19. לבקשת בית המשפט הבהירו המשיבים כי המידע המודיעיני הנזכר בהחלטה השלישית לא שימש לצורך קבלת ההחלטה המקורית, ולא ניתן למידע זה משקל בהחלטה השלישית אלא כחיזוק שהוא מעבר לנדרש. בנוסף אישר בא כוח המשיבים שלא נמסרה לעותר הודעה בטרם נעשה שימוש במידע על הכוונה לעשות כן והוא לא נחשף לפרפרזה של המידע. אשר לסתירה שעלתה בהקשר למצבו של אחד מתיקי החקירה – מסר בא כוח המשיבים בהודעה מיום 7.1.19 כי תיק החקירה פל"א 264720/2017 נסגר מחוסר ראיות, תיק החקירה פל"א 555801/2017 נסגר מחוסר עניין לציבור בשל חוסר שיתוף הפעולה של הצדדים, תיק החקירה פל"א 36009/2018 נסגר בתאריך 10.10.2018 מחוסר עניין לציבור.

דיון והכרעה

20. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להתקבל, כפי שאפרט להלן.

21. נשיאה והחזקה של כלי ירייה מותנים בקבלת רישיון (סעיפים 4-5 לחוק כלי הירייה, התש"ט-1949 (להלן: **החוק**)). החוק מעניק סמכות לפקיד רישוי שייבחר על פי המלצת קצין משטרה בכיר ויוסמך על ידי המפקח הכללי של המשטרה לתת רישיון או לסרב לתתו, לתת רישיון בתנאים ובהגבלות ולבטל רישיון בתוך תקופת תוקפו (סעיף 11(2) ו-12(1)(ג) לחוק). על החלטות פקיד הרישוי ניתן לערור בכתב בפני מי שהשר לביטחון פנים ימנה לעניין זה (סעיף 13 לחוק). אם החלטת פקיד הרישוי התקבלה בהתבסס על המלצת קצין המשטרה, על הממונה בערר להעבירו לתגובתו של קצין משטרה בכיר בטרם יקבל החלטתו (סעיף 12(1)(ג) לחוק).

22. במסגרת אחריותה של משטרת ישראל להבטיח את שלום הציבור היא הוסמכה להעריך את מסוכנות מבקש הרישיון ולמסור את המלצתה לפקיד הרישוי ולממונה (ר' עת"מ (נצ') 1180/06 **הקסטר יפתח נ' ועדת הערר לפי סעיף 12 לחוק כלי ירייה משרד הפנים**, פסקה 5.ה (22.4.2007)). ואולם לפקיד הרישוי ולממונה שיקול דעת עצמאי בביצוע האיזון הבוחן את

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

10 ינואר 2019

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"ו

נ' הממונה על פקיד רישוי כלי ירייה מחוז ירושלים ואח'

נתן'

הסיכון הנשקף לציבור מנשיאת נשק על ידי מבקש הרישיון מצד אחד אל מול התועלת למבקש מהצד השני (ר' עת"מ (מרכז) 1307-12-15 כהן נ' הממונה על פקיד רישוי כלי ירייה מחוז מרכז ואח', פסקה 32 (13.6.2016) (להלן: עניין כהן)). ההתייעצות עם המשטרה היא מרכיב אחד באיזון שהממונה נדרשת לבצע והיא אינה יכולה לבוא במקום הפעלת שיקול הדעת העצמאי על ידה (ר' עת"מ (ת"א) 65923-03-18 משה לוי נ' משרד הפנים/האגף לרישוי כלי נשק, פסקה 9 (15.8.2018)).

23. ההכרעה האם לתת, לחדש או לבטל רישיון להחזקת כלי ירייה נשענת על תשתית ראייתית. הרף הראייתי הנדרש נמוך יותר וגמיש מאשר הרף הראייתי הנדרש בבית המשפט (דפנה ברק-ארז **משפט מנהלי**, כרך א 446-447 (התש"ע) (להלן: **ברק-ארז**) והמדובר בראיות שאדם סביר היה רואה כבעלות ערך הוכחתי והיה סומך עליהן (ראו בג"צ 2394/95 **סבטלנה מוצ'ניק נ' משרד הפנים**, פ"ד מט (3) 274, 277 (1995)). פקיד הרישוי והממונה רשאים אפוא לשקול במסגרת החלטתם גם תיקי חקירה שנסגרו ללא הגשת כתב אישום, (ר' עת"מ (ת"א) 20755-05-18 **פנחס בר-און נ' המשרד לביטחון פנים - אגף רישוי כלי ירייה** (25.7.2018)); להסתמך על הרשעות קודמות, וכן להידרש מידע מודיעיני (ר' עת"מ (מרכז) 12930-12-17 **אופיר סלוקי כהן נ' משרד הפנים - האגף לרישוי כלי נשק**, פסקה 11 (23.5.2018)). אף שניתן להסתמך על חומרי חקירה שהתבררו בתיקים משטרתיים שנסגרו בעת קבלת החלטה על שלילת רישיון נשק, הרי ששמקרים שמדובר בתיקי חקירה שנסגרו מחוסר ראיות, יש לנקוט במשנה זהירות בבחינתן הראיות המנהליות. הדבר נכון בפרט כאשר ההחלטה בעניין רישיון הנשק נסמכת על תיקים שנסגרו מחוסר ראיות בתלונות הדדיות בגין אלימות (ר' עת"מ (ירו') 52919-10-17 **פלוני נ' המשרד לביטחון פנים**, פסקה 15 (18.12.2018)), בניגוד למידע הנלמד מחקירות שהסתיימו בשל היעדר עניין לציבור כתוצאה מחזרה מתלונה (ר' עת"מ (ירו') 393/05 **כ.מ. נ' משרד הפנים - המינהל לרישוי** (11.6.2006)). לפיכך משקלה של ראיות שמבוססות על תיק חקירה שנסגר יהיה נמוך ולא ניתן לבסס החלטה בדבר הרישיון לנשק בהתבסס רק עליו (ר' עת"מ (נצ') 36844-03-15 **פייסל פואז נ' מדינת ישראל - המשרד לביטחון פנים**, פסקה 4 (7.3.2016)).

24. על הראיות המבססות את החלטה לעמוד במבחן של סבירות המתייחס לקבילותן ולמשקל שניתן להן (**ברק-ארז**, עמ' 446). עם זאת, הראיות צריכות להיות "רציניות"

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

10 ינואר 2019

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ:

נתן

נ' הממונה על פקיד רישוי כלי ירייה מחוז ירושלים ואח'

ו"משמעותיות" (ר' עת"מ (ב"ש) 23200-05-18 גדוע אבו סבית נ' מדינת ישראל – המשרד לבטחון פנים (8.11.2018)).

25. כאמור, מידע חסוי יכול להילקח בחשבון בשיקולי המשיבים (ר' עת"מ (נצ' 74-10 רן נחמני נ' פקיד רשוי לכלי ירייה (4.10.2010)). אך על מנת לבסס מסקנות מנהליות על סמך ראיות חסויות יש לחקור ולדרוש על אודות אותן ראיות חסויות. נדרשת הקפדה יתרה בבחינת החומר המודיעיני, מקום בו אין העותר יכול להתמודד עמו, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בביטול של רישיון קיים שדורש ביסוס ראייתי משמעותי יותר (ר' עת"מ (ירו') 64929-03-16 סייטבון נ' המשרד לבטחון הפנים, פסקה 11 (11.7.2016)). בעניין זה נזכיר כי הנטל הראייתי המוטל על פקיד הרישוי והממונה בעת שלילת רישיון קיים הוא נטל כבד יותר, ומחייב קיומן של ראיות משכנעות המבססות סיכון מיוחד:

"הלכה פסוקה היא, כי לא הרי אי-מתן רישיון כהרי אי-חידושו של רישיון, ולא הרי שני אלה כהרי ביטולו של רישיון... נקודת המוצא המשותפת בכל המצבים האמורים היא, כי סמכות פורמאלית נתונה בידי הרשות המינהלית. הכוח בידה לסרב ליתן רישיון או לחדשו, והכוח בידה לבטל רישיון. אך השאלה היא, מהם השיקולים הענייניים, המצדיקים ביטול זה... חשד בלבד אינו שיקול מספיק כדי לבטל רישיון קיים. אמת הדבר, אין צורך לעניין זה בפסק-דין סופי, הקובע את אמיתות החשד, אך דרושה לשם כך הוכחה משכנעת, שאינה מותירה מקום לספקות סבירים... הרישיון יוכל להתבטל, רק אם נערכה חקירה ודרישה, ונמצא, כי קיימות ראיות משכנעות... משניתן הרישיון [להחזקת כלי נשק – א' ד'], רק אירוע היוצר סיכון מיוחד מצדיק ביטול הרישיון, וזאת רק כאשר התרחשותו של אירוע זה מוכחת באופן משכנע, בלא להותיר ספיקות סבירים." (ר' בג"ץ 799/80 פנחס שללם נ' מינהל נפת-פתח-תקווה משרד הפנים, י"ד לו(1) 317, 328-330 (1981) (להלן: עניין שללם))

26. אשר לאופן שבו תיקבע המסוכנות לשלום הציבור, הנשקפת ממבקש רישיון, ניתן משקל לעברו הפלילי של מבקש הרישיון או שמבקשים לבטל את הרישיון שלו, והבחינה צריכה להתייחס למעשים שיש בהם יסוד של אלימות פיזית או מילולית, מעשים המעלים חשש למעשי אלימות או שנובע מהם חשש לאובדן שליטה מצד המבקש על מעשיו (ר' עת"מ (חי') 3908-01-12 גיא אלהרר נ' משרד הפנים, פסקה 26 (22.4.2012); עת"מ (ירו') 393/05 כ.מ. נ' משרד הפנים - המינהל לרישוי, פסקה 26 (11.6.2006)). כך, הראיות המבססות את ההחלטה צריכות להיות רלוונטיות לשאלת גיבוש המסוכנות הנלמדת מנשיאת נשק ועל פקיד הרישוי והממונה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

10 ינואר 2019

פני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ
נתן ש

נ' הממונה על פקיד רישוי כלי ירייה מחוז ירושלים ואח'

לפרט מה מתוך החומר בתיק החקירה מצביע על נטייה לאלימות ולהתנהגות מסוכנת (ר' עת"מ (ת"א) 31909-05-13 גזעון אריה נ' משרד הפנים, פסקה 8 (28.4.2018)).

27. בבחינת המסוכנות יש לתת את הדעת גם להשתהות בקבלת ההחלטה על ביטול הרישיון. לשיהוי יכול להינתן משקל, שכן לעתים הוא יכול לעורר את השאלה כיצד לא נתקבלה החלטה מוקדם יותר אם עמדת המשטרה, פקיד הרישוי והממונה היא כי נשקפת ממחזיק הרישיון מסוכנות (ר' עניין כהן, פסקה 38, שם היה השיהוי לפרק זמן של חודש).

28. מכאן נפנה לבחון את נימוקי החלטתה של הממונה. כפי שצינתי בתום הדיון בעתירה הקודמת, על הממונה לתת את דעתה לשיהוי שנמשך פרק זמן של שלושה חודשים בטרם הוחלט לבטל את רישיונו של העותר. ההסבר שנתנה הממונה על כך שהשיהוי בביטול הרישיון הוא תוצאה של עיכוב מטעם משטרת ישראל, אינו נותן מענה מספק לשאלה שמעורר השיהוי. האמירה שאין בכך כדי לאיין את מסוכנות העותר מניחה את המבוקש.

29. בפן הראייתי הסתמכות הממונה על התיקים בהם המתלונן אינו חשוד אף היא מוקשית. אכן, ניתן להבין את העמדה הלומדת מקיומו של התיק הנוסף על כך שהסכסוך בין השכנים עדיין פעיל, ואולם איני רואה כיצד ניתן לייחס לאותם תיקים משקל מעבר לכך או ללמוד מהם על מסוכנות העותר, שאינה נלמדת מאותם שני מקרים מחודש יוני ומחודש יולי 2017. מכל מקום, דווקא פנייתו של העותר לגורמי האכיפה כאשר חש מאוים יכולה להצביע על היעדר מסוכנותו. היה על הממונה לנמק את הכרעתה ולהתמודד עם הקושי הנובע מהסתמכות על הליכים שבהם העותר הוא המתלונן.

30. נותר התיק המקורי, שלמעשה רק עליו ניתן לבסס את ההחלטה. אלא שמתוך עיון במסמכים שבתיק המשטרה קשה ללמוד מה תומך במסקנה חד משמעית בדבר מסוכנות העותר. כאמור, הוברר כי התיק הנדון נסגר מחוסר ראיות (האחרים נסגרו מחוסר עניין לציבור). באותו עניין מדובר בתלונות הדדיות בין שכנים, כאשר עדויותיהם של הצדדים לסכסוך עדויות סותרות: השכנה טוענת שהעותר ומשפחתו מאיימים עליה ואילו העותר בעדותו טוען את ההפך ואומר שמדובר בתלונת סרק. לא נמצאו בתיק החקירה ראיות שמאשרות או מפריכות את אחת הגרסאות ואין סיבה להניח את אשמתו של העותר ולראותו

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

10 ינואר 2019

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ
נתן ש

נ' הממונה על פקיד רישוי כלי ירייה מחוז ירושלים ואח'

כמסוכן בשל כך, אף אם אנו נעזרים במבחן קל יותר של ראיות מנהליות ולא נדרש נטל ההוכחה לצורך הליך פלילי.

31. ההסתמכות על המידע המודיעיני נעשתה רק בשלב האחרון, מבלי שהובא לידיעת העותר על הכוונה לעשות כן ומבלי שניתנה לו האפשרות להתייחס לכך ולטעון את טענותיו באשר לאפשרות לעשות כן. ממילא גם לא ניתן לו כל פירוט באשר לתוכן המידע ולא התאפשר לו להפריך אותו. אף שהממונה לא ייחסה לכך משקל מכריע אלא "חיזוק" הדבר פוגם בהחלטה, לצד הפגמים האחרים.

32. לסיכום, איני סבור כי ניתן לראות בחומר החקירה הדל המצוי לפני היום כראיות משכנעות על אודות סיכון מיוחד הנשקף מהעותר, זאת במיוחד לאחר שהתיקים נסגרו; התיק הרלוונטי נסגר מחוסר ראיות; השיהוי למשך שלושה חודשים עד לקבלת החלטה בדבר ביטול הרישיון; ובראש ובראשונה כי המדובר בשלילת רישיון קיים.

33. החלטת הממונה אינה מאזנת אפוא בדרך הולמת את השיקולים השונים ולא ניתן בה משקל הולם להיבטים האחרים המצדיקים להימנע משלילת רישיון קיים להחזקת נשק. עוד אין ביטוי מספיק במסגרת השיקולים להשלכות נטילת הנשק מהעותר על רקע עיסוקו והפגיעה בעיסוק זה כתוצאה מההחלטה. על יסוד כל אלה, מצאתי כי אין מנוס מלהתערב בהחלטה ולבטלה. לא ראיתי מקום להשיב את הדיון לממונה פעם נוספת.

סיכום

34. אני מקבל את העתירה, מבטל את החלטת פקיד הרישוי לבטל את רישיונות הנשק הארגוני והפרטי של העותר ואת החלטת הממונה לדחות את הערר שהגיש העותר על החלטת פקיד הרישוי. רישיון הנשק והנשק המופקד ככל שעדיין מופקד יוחזרו לעותר בתוך 21 יום.

35. המשיבים ישלמו לעותר שכר טרחת עורך דין (בשים לב לשתי העתירות) בסכום של 15,000 ₪, וכן ישיבו לו את האגרה ששילם בשני ההליכים (בניכוי החלק שהוחזר לו).

ניתן היום, ד' שבט תשע"ט, 10 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

10 ינואר 2019

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"ו

נ' הממונה על פקיד רישוי כלי ירייה מחוז ירושלים ואח'

נתן /

ארנון דראל

ארנון דראל, שופט

